

det, da intet andet Middel har vist sig tilstrækkeligt. Man har forsøgt at præparere den saae Sæd med Mønje paa visse Parceller og ikke paa andre. Raagerne tog den ikke-præparerede Sæd og lod den anden ligge. Men man ved ikke, hvorledes det vilde have stillet sig, hvis alle Marker blev præpareret; det er jo muligt, at man kunde opnaa noget derved. At stille sig op og skyde efter Raagerne hjælper ikke noget. Man kan derved fordrive dem fra den ene Ende af Marken til den anden, men opnaar ikke andet derigennem. At skyde nogle Raager og lægge dem ud paa Marken kan, for en Tid holde de andre borte. En bornholmsk Landmand har sagt mig, at det hjalp i nogen Tid, men for hver Dag blev Kredsen om den døde Raage mindre og mindre, og tilsidst gik Raagerne hen og vendte den døde Raage, og tog den Sæd, der laa under den. Der er derfor ikke andet at gøre end at ødelægge Raageyngelen. Men da det er en barbarisk Fremgangsmaade at dræbe Ungerne, medens de ligger i Reden, har vi foreslaaet at foretage en Gennemskydning af Rederne i Æglægningstiden. Det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen) mente, at det mest rationelle var at rive Rederne ned. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem nylig har været oppe i et Træ og villet rive Raagereder ned; thi i saa Fald vil han vide, at det er ganske umuligt selv for raske Drengene at komme ud paa de tynde Grene, hvor Rederne findes. Grenen kan slet ikke bære Drengene. Man kan nok paa den Maade rive enkelte Reder ned, men det forslaar ikke noget. En Gennemskydning af Rederne er ganske anderledes effektiv, og den er ogsaa forsøgt adskillige Steder. Det kan ikke nytte at skyde med Hagl paa Rederne, thi de er som Regel saa faste og tætte i Bunden, at en Haglsalve vil være ganske virkningsløs. Man skal skyde med en Remington-Patron med svag Ladning, saaledes at Projektilet ikke falder for langt borte eller falder ned med alt for stor Kraft. Ogsaa med et Projektil, layet af haardt Træ, med Nikkel eller Blikkappe, og gennem en Jagtbøsse skudt op i Reden kan man slaa Bunden, der for en væsentlig Del bestaar af Jord og Ler, ind. Herved vil Æggene blive ødelagt. Gennemføres dette i nogle Aar, vil man sandsynligvis derved virkningsfuldt kunne bekæmpe Raagerne, men sikkert er det ingenlunde. Jeg tror dog, at man bør gøre Forsøget, thi det er en meget betydelig Skade, som Raagerne anretter. Derfor vil jeg slutte mig til den

ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Andreasen) i hans Anbefaling af dette Lovforslag og takke den højtærede Minister, fordi han har stillet sig saa velvilligt overfor det, som han gjorde. Jeg vil udtale Haabet om, at han ikke alene vil bistaa Folketinget, der, som jeg haaber, vil slutte sig til Forslaget, med at faa det gennemført, men at han ogsaa vil følge efter med et Lovforslag om en Bekæmpelse af Spurveplagen. Jeg er ikke nogen Tilhænger af at udrydde Spurvevene, men jeg mener, at det er nødvendigt at faa deres Tal indskrænket. De er mange Steder alt for talrige og gør for stor Skade. En saa fordelagtig Kornsort som Vinterbygget har det mange Steder været umuligt at faa frem paa Grund af Spurveplagen.

Til Slutning vil jeg atter lyse efter en samlet Revision af vor Jagtlovgivning.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

R. Andersen: Den sidste ærede Taler (G. Fog-Petersen) sagde, at jeg maatte vide, at det var ganske umuligt at rive Rederne ned. Jeg vil dertil sige, at det passer ikke. Hvis Forholdet var det, at man skulde ud paa hver enkelt tynd Gren for at rive dem ned, vilde jeg indrømme, at det ikke lod sig gøre. Men det lader sig gøre paa den Maade, at man stiger op i Træet og med en lang Stok eller Stang med en Hage paa rækker fra de tykkere Grene ud paa de tyndere og river Rederne ned. Paa denne Maade lader det sig udmærket gøre; men det lader sig selvfølgelig hverken gøre for de bornholmske Drengene eller andre at krybe ud paa de tynde Grene.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

G. Fog-Petersen: Til det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen) skal jeg sige, at Drengearene ligger jo mig noget nærmere, end de ligger det ærede Medlem, og min Erfaring med Hensyn til at kravle i Toppen af Træerne efter Fuglereder er friskere end det ærede Medlems. Det er sikkert nok, at man paa den af det ærede Medlem omtalte Maade kan faa fat i en eller anden Rede, men hvis det ærede Medlem har set, hvordan Raagerederne sidder i en Bøgeskov, vil det ærede Medlem vide, at man i hvert Fald skal have